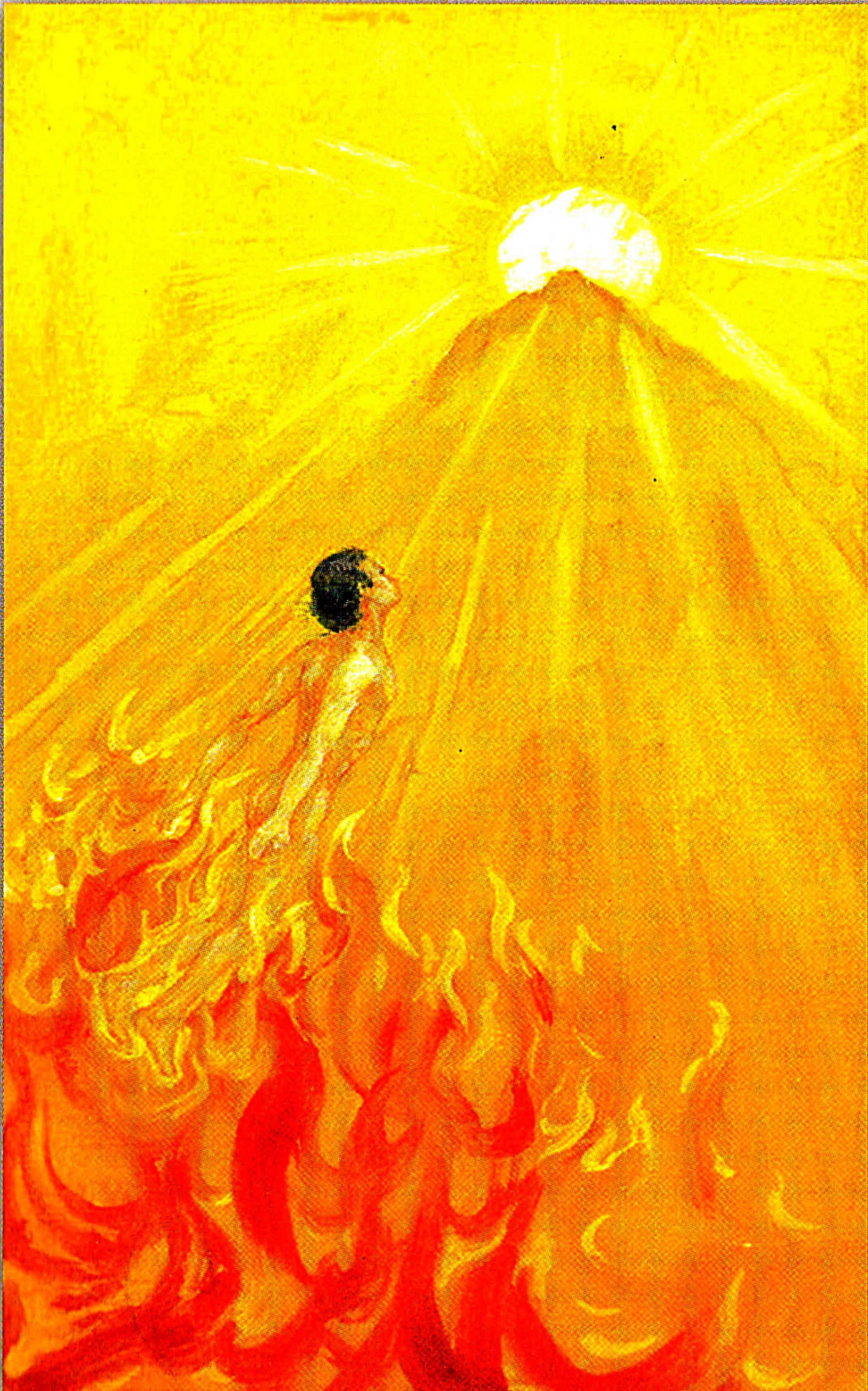

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక - ఫిబ్రవరి 2011

భవిష్యత్తు

విషయసూచిక

<u>గమనిక</u>

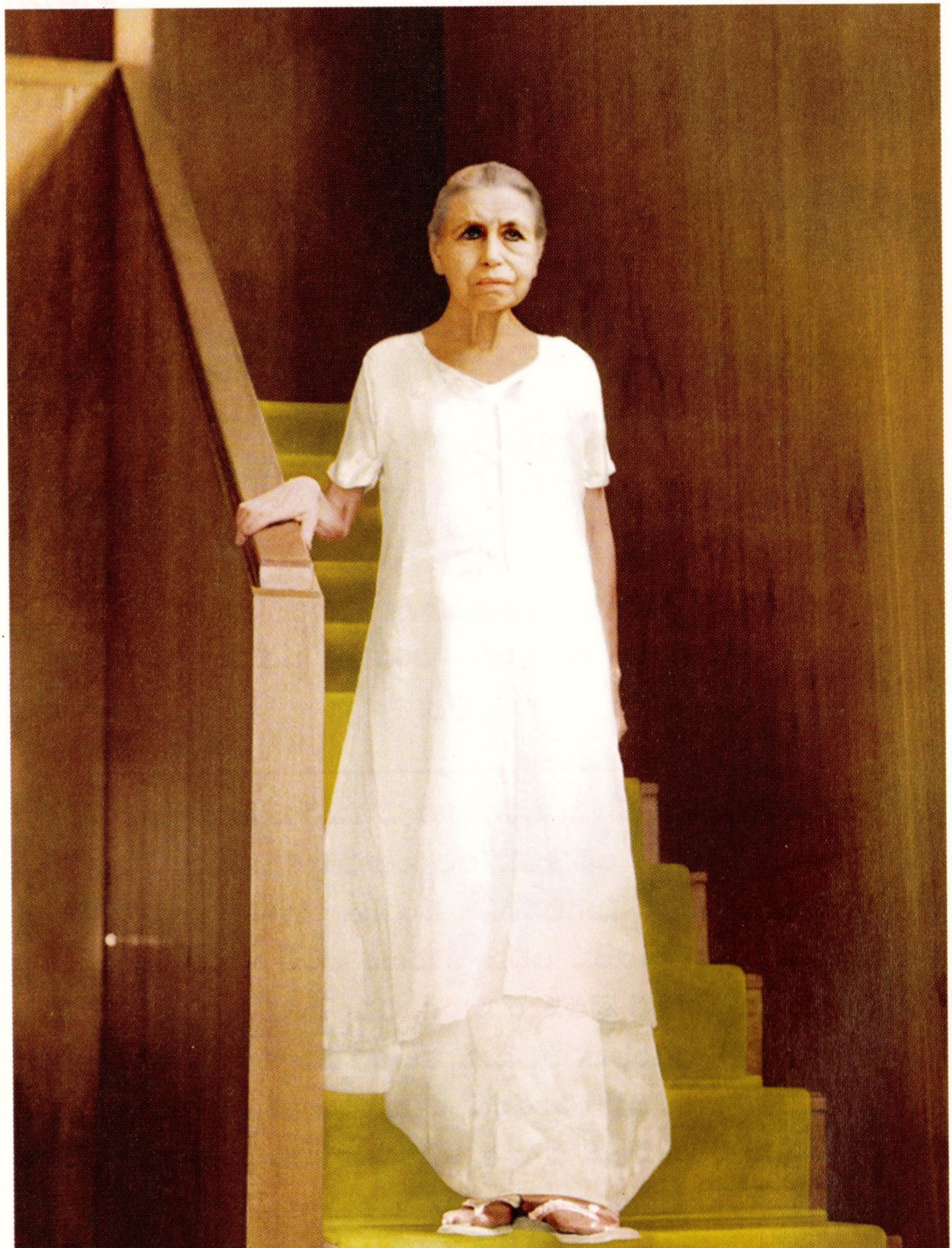
జనవరి 2011 సంచికలోని విషయసూచికపైన శీర్షిక 'దివ్యశక్తి' అని ఉండాలి. కాని తప్పుగా 'ఆహారము — తిండి' అని ప్రచురించడమైనది. క్షమించాలి.

ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్వేషణకి పరమాత్మని కనుగొనడం మాత్రమే ప్రథమ కర్తవ్యం. అదొక్కటే అత్యంతావశ్యకమయిన విషయం. అది తప్ప మిగిలినవన్నీ వ్యర్థమే. దైవాన్ని ఒకసారి కనుగొన్నాక, ఆయన అభివ్యక్తీకరణం అంటే — ముందు వ్యక్తితన పరిమిత చైతన్యం నుండి, దివ్యచైతన్యంలోకి పరిణామం చెందడం, అనంతమైన శాంతి, దివ్యకాంతి, దివ్య ప్రేమ, దివ్యశక్తి దివ్యానందంలో జీవించడం పర్యవసానంగా అందుకు తగిన పాత్ర, వాహిక, ఉపకరణం కావటం — ఇదీ.

కవరు మీద పుష్పం

భవిష్యత్తు

(శ్రీమాత ఇచ్చిన ఆధ్యాత్మిక ప్రాధాన్యత)

శ్రీమాతను గురించి శ్రీఅరవిందులు

పెరుగుతున్న ప్రపంచంలోకి
దిగివచ్చితివి నీవు
బాధిత, అంధ మానవజాతి
సహాయార్థమే కదా!
చూడలేని కళ్ళను తెరిపించి
వెలుగును దర్శింపచేయటానికే
దుఃఖిత హృదయాల్లోకి
ఆనందానుభూతి నింపటానికే
గగనానికీ భూమికీ మధ్య
నీ జీవితాన్నే వారధి చేయగా...

(శ్రీఅరవిందుల సావిత్రి నుండి)

ప్రార్థనలు — ధ్యానములు

ప్రభూ! దివారాత్రాలలో ఎన్నోసార్లు నేను, కాదంటే నా చైతన్యమంతా, నా ఎదలో, అది భౌతికమైన గుండె కాదు, నా హృదయం లోపల కేంద్రీకృతమై ఉన్నట్లుగా అనిపిస్తుంది. అది కేవలం భావన కూడా కాదు, అది అకర్తృకం, అవ్యయము అగు దివ్యప్రేమ; ఆ ప్రేమమయంగా అయిపోయి యావద్భూప్రపంచంలోని ప్రతి వస్తువులో కేంద్రస్థంగా ఉన్న భావన. అంతే కాక నా భూరి అనంత బాహువులను చాచి సమస్త జీవులను పట్టి ప్రోవుచేసి చుట్టి అమిత ఆర్ద్రితతో ఈ జగతిని మించి ఉన్న నా విశాల వక్షస్థలంపై హత్తుకుంటున్న భావన. ఓ దివ్యప్రభూ! మాటలు మరీ నిస్సారమై వికారంగా ఉంటాయి. మనస్సులోని వ్యాఖ్యలు గూడా మరీ చిన్నతనంగా ఉంటాయి.... కానీ నీ కొరకై నా ఆకాంక్ష నిత్యమైనది. నిజం చెప్పాలంటే సర్వసాధారణంగా ఈ శరీరంలో నిన్ను వ్యక్తం చేయవలసిన ఈ అపరిపూర్ణ సాధనంలో నివాసముంటున్నది మాత్రం నీవే.

నీ దివ్యప్రకాశ ప్రశాంతతలో జీవులంతా సంతోషించెదరు గాక!

మూలం శ్రీమాత
అనువాదం: డా. అమరవాది ప్రభావతి,
ప్రొ. అమరవాది వేంకటరామ శాస్త్రి

భవిష్యదృష్టి

(ఇది ఒక అంకనాటిక. దీనిని ఏ దేశంలోనైనా ఆ దేశ పద్ధతుల కనుగుణంగా స్వల్ప సవరణలతో ప్రదర్శించవచ్చును.)

పాత్రధారులు

ఆమె, కవి, దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య, చిత్రకారుడు, చిన్ననాటి స్నేహితురాలు (పాఠశాలలో కలసి చదువుకున్న చిన్ననాటి స్నేహితురాలు)

(తెర తీయగానే, ఆమె, చిన్ననాటి స్నేహితురాలు సోఫాలో పక్క పక్కన కూర్చుని ఉంటారు.)

ఆమె:
నీవు చాలా రోజుల తరువాత నన్ను చూడడానికి రావడం చాలా సంతోషంగా ఉంది.... నన్ను మర్చిపోయావనుకున్నాను.
చిన్ననాటి స్నేహితురాలు:
అలా ఎన్నటికీ జరగదు. నీవు ఎక్కడ ఉంటున్నావనే సమాచారం నా దగ్గర లేకుండా పోయింది, దానితో నిన్ను ఏ విధంగా కలవాలో తెలియలేదు. ఇప్పుడు కనిపించావు. ఆశ్చర్యం! పెళ్ళి అయిందా. ఎంత విచిత్రం! నమ్మశక్యం కావడం లేదు.
ఆమె:
నాకూ అది నమ్మశక్యంగా లేదు.
చిన్ననాటి స్నేహితురాలు:
నేను అర్థం చేసుకోగలను.... నీవు వివాహాన్ని ఎంతో వ్యంగ్యంగా 'సహకార పద్ధతిలో

ఖర్చు, ఉత్పత్తి లక్ష్యంగా పనిచేసే ఒక వ్యాపారంగా' ఎగతాళి చేసేదానివి, అంతేనా, దానిని ఎంతో అసహ్యంగా మానవజాతి చేసే జంతుచేష్టలుగా, మనిషిని పశువుగా పోల్చేదానివి. అప్పుడు నీవు ఎప్పుడూ చెప్పే మాట నాకు గుర్తు ఉంది, 'మనం పాలిచ్చే జంతువులం కావద్దు'. అని.

ఆమె:

అవును, నేను ఎప్పుడూ వర్తమాన భావాలను, సామాజిక ఆచారాలను గురించి హాస్యంగా ఎగతాళి చేసేదాన్ని. కాని నేనెప్పుడూ నిజమైన ప్రేమకు వ్యతిరేకిని కాననే విషయం నీవు మనస్ఫూర్తిగా నమ్ముతావనుకుంటాను. ఎంతో లోతునుంచి అనురాగంతో వచ్చిన ప్రేమను, భావాల, ఆకాంక్షల ఐక్యతను నేనెప్పుడూ వ్యతిరేకించలేదు. పరస్పరం ఇచ్చిపుచ్చుకునే గొప్ప ప్రేమను గురించి నేను కలలు కన్నాను. అది పూర్తిగా జంతువుల క్రీడకు భిన్నంగా, భౌతికత ఆధారంగా ఈ ప్రపంచాలకన్నింటికీ మూలమైన ఒక గొప్ప ప్రేమను చూపించేదిగా ఉండాలను కున్నాను. నా కలే నన్ను వివాహానికి ప్రోత్సహించింది. కాని ఆ అనుభవం అంత సంతోషదాయకంగా లేదు. నేను చాలా లోతుగా, ఎంతో నిజాయితీగా, ఎంతో తీవ్రతతో ప్రేమించాను, కాని నా ప్రేమ ఏమి ఆశించిందో, దానిని అందుకోలేక పోయింది.

చిన్ననాటి స్నేహితురాలు:

అయ్యో, ఎంత కష్టం వచ్చింది!

ఆమె:

వద్దు, ఇది నీకు నీపై జాలి చూపించడానికి చెప్పడం లేదు. నాకు జాలి అక్కర లేదు. నా కల ఈ ప్రపంచంలో సాధ్యం అయ్యేది కాదు: ఇది సాధ్యం కావాలంటే మానవప్రకృతి చాలా మార్పుకు లోనవవలసి ఉంటుంది. అది అలా ఉంచు, నా భర్త, నేను చాలా మంచి స్నేహితులం, అయినప్పటికి అది మమ్ములను ఏకాకులం కానీయకుండా ఆపలేదు. గౌరవం, ఒకరికొకరు ఇచ్చిపుచ్చుకోలు సామరస్యతను కలుగజేసి జీవితానికి ఎక్కువ తృప్తిని కలుగజేస్తుంది. కాని అది సంతోషం అనగలమా?

చిన్ననాటి స్నేహితులురాలు:

చాలమందికి అది సంతోషం కలుగచేస్తుండొచ్చు.

ఆమె:

నిజమే, కాని అప్పుడప్పుడు నా జీవితంలో ఏదో శూన్యత; ఈ శూన్యత పోగొట్టుకొన టానికే నేను పూర్తిగా, ఎంతో చిత్తశుద్ధితో ఆ మహత్కార్యానికి అంకిత మయ్యాను. అది ఏమిటంటే, దుఃఖితమానవజాతి దుఃఖాన్నంతా తొలగించటానికి, జాతిని దాని సమర్థతలకు, దాని లక్ష్యానికి తట్టి లేపి అంతిమంగా పరివర్తనను కలుగజేయటం.

చిన్ననాటి స్నేహితురాలు:

అది చాలా గొప్ప పని, నీ సాధారణ జీవితాన్ని మించినది, కాని అది నాకు అంతు బట్టటం లేదు, నా కది చాలా మార్మికంగా అనిపిస్తున్నది.

ఆమె:

నీకు అర్థం అయేటట్లు వివరించి చెపుతాను. కాని దానికి కొంత సమయం పడుతుంది. నీ వద్దకు వచ్చి చెప్పమంటావా?

చిన్ననాటి స్నేహితురాలు:

చాలా మంచి ఆలోచన! నీవు వస్తే ఎంతో సంతోషిస్తాను. ఎప్పుడు వస్తావు? ఈ రోజు వస్తావా?

ఆమె:

అవును, ఈ రోజే వస్తాను. మన జీవితాలకు మార్గం చూపిస్తూ, మన ఇచ్ఛను సరైన దిశకు ప్రోద్బలం చేసే అద్భుతమైన బోధనను గురించి మాట్లాడుకోవడంలో నేనెప్పుడూ అంతులేని ఆనందాన్ని పొందుతాను. ఇప్పుడు నాకు, ఆయన ఉదయపు వ్యాహ్యాళి నుంచి వచ్చేటప్పటికి, ఆయనకు కొన్ని వస్తువులు సర్ది తయారుగా ఉంచే పని ఉంది. ఆయన తన పని మొదలుపెట్టగానే, నేను బయటకు రాగలను. అప్పుడు నీ దగ్గరకు వస్తాను.

చిన్ననాటి స్నేహితురాలు:

అలాగయితే సరే, నేను వెళ్ళి వస్తాను.

(ఆమె తన స్నేహితురాలిని తన తెర వెనుకనున్న తలుపు వరకు సాగనంపుతుంది. ఆమె అక్కడే ఉన్న వ్రాసుకునే మేజా బల్ల వద్దకు తిరిగి వచ్చి, అక్కడ కొన్ని కాగితాలు, పుస్తకాలు, వ్రాతకు ఉపయోగించే వస్తువులను సర్ది పెడుతుంది. తరువాత ఆమె కొన్ని పూలను పూలజాడీలో పెట్టి బల్ల మీద ఉంచి, అన్నీ సరిగా ఉన్నాయో

లేవోనని అటూ ఇటూ అన్ని వైపులా చూస్తుంది. ఆ సమయంలో తలుపు తాళం తీస్తున్న చప్పుడవుతుంది.)

ఆమె:

అదుగో ఆయన వచ్చారు.

(కవి లోపలికి వస్తాడు. ఆమె ఎంతో ప్రేమతో అతనికి ఎదురువెడుతుంది.) నడక బాగా జరిగిందా?

కవి: (పరాకుగా)

ఆ బాగా జరిగింది. (తన తల మీది టోపీని కుర్చీపై ఉంచుతాడు.) నా కవితకు ముగింపు దొరికింది. నేను నడుస్తున్నప్పుడు నా కది తట్టింది. బయట చల్లని గాలిలో నడక అంతఃస్ఫూర్తిని కలిగిస్తుంది. ఇదుగో ఇది బాగుంటుందనుకుంటున్నాను. నేను గెలుపును సూచించే పాటతో ముగిస్తాను. తన చైతన్యంతో పాటుగా తనకు మూలమైనదానిని కనుగొన్న పరిణతి చెందిన మానవుడి విజయాన్ని కీర్తించే పాట. అది ఎంత జ్ఞానంతో సమర్థవంతంగా చేయగలిగినది, ఎంత శక్తితో దానిని సాక్షాత్కరించుకున్నది అందులో ఉంటుంది. అతను భూమి మీద అమృతత్వం సాధించే దిశగా ఎంత ఉల్లాసంతో, వైభవోపేతంగా అనుసంధానించటానికి ముందుకు పయనించినది అందులో వర్ణిస్తాను. అది ఎంతో అందంగా, నిజంగా విశ్వజనీనమైనది, అవునంటావా? ఇప్పటిదాకా అసహ్యంగా, ఓటమి పాలవటానికే అని నిర్ధారించబడిన కళ ఇంక ఎంతమాత్రమూ ఆ విధంగానే ఉండనక్కర లేదు.... ఈ రోజు ఎంత సుదినం. కవిత్వం, చిత్రలేఖనం, సంగీతం, సౌందర్యాన్ని మాత్రమే వర్ణిస్తూ, భవిష్యత్తును సాక్షాత్కరించుకునేందుకు దారి చూపిస్తూ, అసత్యం, దుఃఖం, అసహ్యం, మృత్యువు లేని కొత్త ప్రపంచంలోకి అడుగిడే రోజు ఎంత ఆనందమయమైన రోజు.... కాని ఇంకా ఇప్పుడు మనిషికి ఎంత దుఃఖం, ఎంత బాధ, ఎంత ఆందోళన, భరించలేని ఏకాంతత.... అది ఎంత దుర్భరం! ప్రతి వ్యక్తి తాను కావాలన్నా, ఒద్దన్నా ఏమయినా కాని తాను మోయవలసిన బరువు ఒకటుంది.

(అతను దీర్ఘాలోచనతో నిలబడతాడు)

ఆమె: (అతని వద్దకు ప్రేమతో వెళ్ళి అతని భుజం మీద చేయి వేస్తుంది.)

రా, వచ్చి పని మొదలుపెట్టు, దుఃఖానికి సరైన మందేమిటో నీకు తెలుసు. నీ అంతఃస్ఫురణకు నిన్ను ఏకాంతంగా వదిలివేస్తున్నాను. నేను నా స్నేహితురాలికి

ఈ మధ్యాహ్నం ఆమెతో గడుపుతానని, మన జీవితాలకు మార్గదర్శనం చేసే అద్భుతమైన బోధనలను ఆమెకు వివరించి చెప్తానని మాట ఇచ్చాను. బహుశా మేమిరువురం సంపూర్ణంగా సమగ్ర సత్యంతో కూడిన కొన్ని పేజీలను కలసి చదువు తాము. వాటి మీద ధ్యానం చేయడం మా కిద్దకరికీ ఎంతో ఆనందాన్ని కలుగజేస్తుంది. అది చాలామంది మగవారి భావాలను తలకిందులు చేస్తుంది, అవునంటావా? వారంతా ఆడవారు బట్టల గురించి మాట్లాడటం తప్ప మరేమీ చేయలేరు అని నిర్ధారించు కున్నారు. మొత్తం మీద వాళ్ళు అనుకున్నదానిలో తప్పేమీ లేదు. చాలామంది ఆడవారు అత్యంత అల్పత్వంతో నిష్ప్రయోజకులుగా లేదా కనీసం ఆ విధంగానైనా కనపడతారు. ఎందువల్లనంటే, తరచు బాహ్యంలోని ఈ అల్పత్వం ఒక బరువైన హృదయాన్ని కనపడనీయదు, ఒక అసంతృప్త జీవితాన్ని మరుగుపరుస్తుంది. ఎంత దయనీయస్థితి! నాకు చాలామంది తెలుసు, నిజంగా వారిని చూసి జాలిపడాలి.

కవి:

నీవు చెప్పింది సత్యం. స్త్రీలు దయకు అర్హులే. తుఫానులో ఒడ్డు దొరకక చిక్కుకు పోయిన నావ లాగా ఆడవాళ్ళందరకూ, చాలా మటుకూ వారికి అవసరమైన రక్షణ కరువయింది. అదంతా వారు వారికి రక్షణ కల్పించే విద్యాబోధన నందుకోక పోవటం మూలంగానే.

ఆమె:

అది నిజమే. దానికి తోడుగా చాలా శక్తివంతులైన ఆడవారిలో కూడా అనురాగం, రక్షణ అనేవాటి ప్రగాఢమైన అవసరం ఉంది. ఎలాగంటే, సర్వశక్తివంతమైన బలిమి ఆమె మీదకు ఒంగి, మాధుర్యంతో అనునయిస్తూ, తనను చుట్టివేయాలనుకుంటుంది. ప్రేమలో ఆమె దాని కోసం చూస్తుంది. అది పొందిన అదృష్టవంతురాలైతే, ఆమె జీవితంలో ఆత్మస్థైర్యాన్ని నింపి, కొత్త ఆశలు చిగురింపజేస్తుంది. అంతే కాకుండా ఆమెకు జీవితం బీడుపడిన ఎడారిలాగా హృదయాన్ని రగిలిస్తూ, వణికిస్తూ ఉంటుంది.

కవి:

ఇవన్నీ ఎంత బాగా చెపుతున్నావు! ఎంతో ప్రగాఢమైన అనుభవజ్ఞురాలిలాగా మాట్లాడుతున్నావు. నా తదుపరి పుస్తకరచనకు దీనిని గుర్తుపెట్టుకుని వ్రాసుకుంటాను, ఇది స్త్రీల విద్యకు సంబంధించినది. సరే నేను నా పని మొదలుపెడతాను.

ఆమె:

సరే, నేను వెళ్ళి వస్తాను, నీ పని పూర్తి చేసుకో.

(ఆమె ఒక పుస్తకాన్ని తీసుకుని, బయటకు వెడుతుంది.)

కవి: *(తన మేజాబల్ల వద్ద కూర్చుని, తన పనికై అన్నీ తయారుగా అమర్చి ఉండడాన్ని చూస్తుంటాడు.)*

ఎప్పుడూ అదే విధమైన అనురాగపూరిత స్నేహతత్పరత. ఆమె నా మీద చూపించే శ్రద్ధలోను, మాధుర్యంలోను ఏమాత్రం లోటు చేయదు. ఆమె వంక చూస్తే ఒక జ్యోతిని చూస్తున్నట్లుగా ఉంటుంది, ఆమె మేధస్సు, వాత్సల్యం, ఆమె చుట్టూ ఎంతో కాంతితో ప్రకాశిస్తూ తన వద్దనున్న వారందిరి మీదా విస్తరిస్తుంటుంది. ఉదాత్తమైన సుదూర భావతీరాలకు వారిని మార్గదర్శనం చేస్తుంది. నేను ఆమె అభిమానిని, ఆమె మీద నాకు అపారమైన గౌరవం ఉంది.... కాని అదంతా ప్రేమ కాదు,... ప్రేమ! అది ఎటువంటి కల! అది ఎప్పటికయినా నిజమయేనా?

(ఒక శ్రావ్యమైన పాట, ఒక అద్భుతమైన గొంతులో వినబడుతుంది. కని ఒక్కసారిగా గంతేసి, తెరచివున్న కిటికీ చెంతకు వెడతాడు.)

ఎంత అద్భుతమైన గొంతు. *(అతను నిశ్శబ్దంగా, ఆ పాటను, ఆ మాధుర్యం అయిపోయేదాకా వింటాడు. అది అయిపోయిన వెంటనే, ఒక నిట్టూర్పుతో, అతను తన మేజాబల్ల వద్దకు తిరిగి రాబోతుండగా, తలుపు కొట్టిన చప్పుడవుతుంది.)*

ఎవరండీ, ఎవరక్కడ?

(అతను తలుపు తెరుస్తాడు, చిత్రకారుడు లోనికి వస్తాడు.)

కవి:

నీవా! స్నేహితుడా! ఏమిటి గాలి ఇటు మళ్ళింది?

చిత్రకారుడు:

నీకు చెప్పవలసిన విషయం ఒకటుంది. నీ భార్యను కలిసాను. ఆమె నీవు నీ 'దేవాలయం' లో ఉన్నావని చెప్పింది. అందుకని వచ్చాను.

కవి:

చాలా మంచి పని చేసావు.... సరే, నీవు అన్న 'దేవాలయం' లోకి వచ్చి మాట్లాడు. నన్ను చాలా సేపు సందిగ్ధంలో ఉంచకు. అది చిత్రకళ గురించేనా?

చిత్రకారుడు:

దాని గురించి కాదు, నా చిత్రలేఖనం బాగానే జరుగుతున్నది. దాని గురించి మరొక రోజు చెపుతాను. ఇప్పటి విషయం సంగీతం. (కవి కుతూహలం చూపిస్తాడు) నిన్న సాయంత్రం, స్నేహితులను చూడటానికి వెళ్ళినప్పుడు, నేను ఒక అద్భుత గాత్రాన్ని ఆలకించాను. నాకు తెలిసిందేమంటే, ఆమె మీ పొరుగునే ఉంటుందని. (కవి చాలా ఆశ్చర్యాన్ని, కుతూహలాన్ని ప్రదర్శిస్తాడు.) నీ కామె తెలుసునా?

కవి:

తెలియదు, కాని నేను తరచు ఆమె పాడుతుండగా ఇక్కడ నుంచి వింటుంటాను. ఆమెది గొప్ప గాత్రం. అది నా లోని తంత్రులన్నింటినీ మీటుతుంది. మొదటిసారి నా చెవులను తాకినప్పుడు అది ఎక్కడో విన్నట్లు, ప్రాచీన కాలం నుంచి వచ్చిన ధ్వని కెరటంలా అనిపించింది. గత ఆరు నెలలుగా నేను ఈ గొంతును వింటున్నాను, అది ఒక రకంగా నా పనికి ఉల్లాసాన్నిస్తూ తోడుగా ఉంటున్నది. ఆ మాధుర్యమైన గొంతు కలిగినవారిని కలవాలని ఎన్ని మారులో అనుకున్నాను.

చిత్రకారుడు:

ఎంత అద్భుతమైన కాకతాళీయం! నిన్న సాయంత్రం నాకు ఆమె పరిచయం అయింది. చాలా ఆకర్షణీయంగా ఉంది. మేమిద్దరం కలసి చాలాసేపు మాట్లాడుకున్నాము. ఆ మాటలలో ఆమె నీ కవిత్వాన్ని ఎంతో ప్రశంసించింది. ఎంతో ఉత్సాహంగా నీ కవిత్వాన్ని చదువుతుందట. ఇంకా ఏం చెప్పిందంటే, తను ఒంటరిదానినని, తన కెవరూ లేరని అందువల్ల తనకు కావలసినది తానే సమకూర్చుకోవలసి ఉంటుందని, ఒక్కొక్కప్పుడు అది చాలా కష్టం అవుతున్నదని అంటూ ఇంకా చాలా చెప్పింది. ఆమె ఒక బృంద-గాయని కావాలని కలలు కంటున్నది. నేను వెనువెంటనే నిన్ను గుర్తు చేసుకున్నాను. నీకు చాలామంది తెలుసు కదా, అందరికీ నీవు చేసే సహాయం గురించి తెలుసును. అందుకని, నీ దగ్గరకు నా అంతట నేనే పనిగట్టుకుని వచ్చాను. ఆమె గురించి నీతో మాట్లాడుదామని, నీవేమైనా ఆమెను ప్రముఖ సంగీత విద్వాంసులకు కాని లేక సంగీతం సమకూర్చేవారితో కాని పరిచయం చేయగలుగుతావని వచ్చాను.

కవి:

నీవు సరైన పనే చేశావు. ఆమెకు ఏదయినా సహాయం చేయడం నాకు ఎంతో

సంతోషాన్నిస్తుంది. సరే, మీరిద్దరూ ఆ విషయంగా ఏమి నిర్ణయించారు?

చిత్రకారుడు:

ఈ విధంగా అనుకున్నాము. నీవు ఒప్పుకుంటే నేను వెంటనే ఆమెను తీసుకుని వస్తాను. ఆమె ఎంతో దూరంలో లేదు. నేను వెంటబెట్టుకుని వస్తాను. మీ కిద్దరికీ పరిచయం అవుతుంది.

కవి:

చాలా బాగుంది. సరే వెళ్ళి తీసుకురా. నిరీక్షిస్తుంటాను.

(చిత్రకారుడు బయటకు వెడతాడు)

కవి:

(ముందుకు వెనుకకు అసహనంగా పెద్ద పెద్ద అంగలతో నడుస్తూ) ఎంత ఆశ్చర్యం, ఎంత ఆశ్చర్యం.... యాదృచ్ఛికం అంటూ ఏదీ లేదు, అన్నీ మన వశంలో లేని అంతుబట్టని కారణాల ఫలితంగా జరుగుతాయి. ఎంత ఆకర్షణశక్తి — ఎవరికి తెలుసు? ఆమె గాత్రంలాగ ఆమె కూడా అందంగా ఉంటుందా? అది తెలుసుకోవాలని ఎంతో ఆతృతగా ఉంది. అదుగో వాళ్లు రానే వచ్చారు.

(దగ్గరకు వేసి ఉన్న తలుపు, బయటనుంచి నెట్టి తెరవబడుతుంది.)

అబ్బ! ఎంత నాజూకుగా ఉంది! *(దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య లోపలికి నవ్వుతూ వస్తుంది, వెనుక చిత్రకారుడు కూడా వస్తాడు.)*

చిత్రకారుడు:

అమ్మాయి, ఇదుగో ఇతను నా స్నేహితుడు, నీవు అభిమానించే ప్రముఖ కవి.

కవి:

అమ్మాయీ, నిన్ను కలుసుకోవడం నాకెంతో సంతోషంగా ఉంది, నీ అద్భుతమైన గాత్రాన్ని ఎంతగా అభిమానిస్తానో చెప్పలేను, నీవు ఎంతో కళాత్మకంగా పాడతావు.

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:

కవిగారూ! మీ దయకు పాత్రురాలినైనందుకు కృతజ్ఞురాలిని. అతి తక్కువ సమయంలో, ముందే చెప్పకుండా, వచ్చినందుకు మీరు నన్ను క్షమించాలి. అయినా మనం ఇరుగుపొరుగువారమే కదా. మీరు పరిచయం కాకముందే నాకు తెలుసు. మీరు తరచు నా పాటను కిటికీ వద్దకు వచ్చి వినేవారు. మీరు చప్పట్లు కొడుతుంటే మొదట్లో నా కది అంత బాగా అనిపించలేదు. నన్ను ఆటపట్టిస్తున్నారనుకున్నాను.

కవి:

ఎంత తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నావు? అది తప్పకుండా ప్రశంసే. నీవు నాకు అందించిన అలౌకిక ఆనందానికి నేనే నీకు కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోవాలి.

చిత్రకారుడు:

నా కర్తవ్యం నేను నిర్వర్తించాను. ఇక నేను సెలవు తీసుకుంటాను. నాకు ఒక చిత్రాలు కొనే వ్యాపారిని కలుసుకోవలసిన నిర్దేశిత సమయం అయింది. వాడొక నీచుడు! వాడు నన్ను అసందర్భంగా పిచ్చిబొమ్మలు వేయమంటాడు, దానికి ఏమంటాడంటే, వాటినే అందరూ ప్రస్తుతం ఇష్టపడుతున్నారని, నేనేమో దానిని అడ్డుకుంటున్నాను.

కవి:

నిజమే, అడ్డుకో, ఏం చెప్పినా వినకు. గట్టిగా అడ్డుకో. ఈ రోజుల్లోని ఆధునిక పోకడలు అధోగతిపాలయి దిగజారిపోతున్నాయి. వాటిని ప్రోత్సహించవద్దు. ఇప్పుడు ప్రస్తుతం, మన తోటివారందరిలో మానవ సృజనాత్మకత లన్నింటా ఈ రకమైన అసత్యం చైతన్యంలోకి పాకి ఇంకిపోతున్నది.

చిత్రకారుడు:

స్నేహితుడా, చాలా బాగా చెప్పావు. సరే, నీవు కూర్చి దట్టించిన ధైర్యంతో సత్యం కోసం యుద్ధానికై వెడుతున్నాను. సెలవు.

కవి, దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:

వెళ్లిరా, సెలవు.

కవి:

మధురగాయనీ, కూర్చో.

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:

(కూర్చుంటూ) అయితే, మీరు నన్ను కొంతమందికి పరిచయం చేయబోతున్నారా? నేను నా పాటను అందరికీ వినిపించబోతున్నానా?

కవి:

తప్పకుండా, మనకు తెలిసి గొప్పగా సంగీతం సమకూర్చేవారిలో నా స్నేహితుడొకరున్నారు, నీకున్న కౌశలానికి అన్ని తలుపులు నీకు స్వాగతం పలుకుతాయి.

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:
అది నాకు ఎంతో మేలు చేస్తుంది, మీకు నా కృతజ్ఞతలు.
కవి:
ఎంత మాట, నాకు కృతజ్ఞతలు చెప్పవద్దు. (అతను కన్య ప్రక్కన కూర్చుంటూ) నాకు నీవు ఒసగిన ఆనందాన్ని నీవు తెలుసుకుంటే,... ప్రతి రోజూ నా పనికి నీ కర్ణ పేయమైన గానం సామరస్యతాపూర్వకంగా తోడై ఆనందదాయకమౌతున్న సంగతి నీకు తెలిస్తే, నీకు నేను చాలా సుఖం, ఆనందం పొందిన ఘడియలను ఋణపడి ఉన్నాను. అవును, నేనే నీకు కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోవాలి.
దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:
ఇదంతా చెప్పటం మీ గొప్పతనాన్ని చూపిస్తున్నది.

(*ఆమె తన చుట్టూ చూసి, తిరిగి కవి వైపు నవ్వుతూ తిరుగుతుంది.*)

ఎంత ఆశ్చర్యం. ఇక్కడ ప్రతిదీ నాకు ఎంతో పరిచయమున్నవాటిలా ఉన్నాయి. బహుశా అది అన్నీ వస్తువులను ఆవహించి ఉండే గాలి, వాతావరణాన్ని మించిందేమీ కాదు. నా ధైర్యానికి మీరు క్షమించాలి. నాకు నా ఇంట్లో ఉన్న అనుభూతి, నేను ఇక్కడికి తరచు వస్తున్న అనుభూతిని పొందుతున్నాను. నాకు ఇప్పుడు అన్ని విధాల ఎన్నో అద్భుత విషయాలు జరుగుతాయనే అనుభూతి కలుగుతున్నది.
కవి:
దానికి మొదట సంతోషించేవాడిని నేనే.
దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:
మీకు నేను ఆశ్చర్యాని కలిగించే ఓ వింత సంఘటనను చెప్పాలి. నేను, నా తల్లి చనిపోయిన తరువాత, ఆరునెలల క్రితం నా జీవనానికి కొంత సంపాదన దొరుకుతుం దనే విశ్వాసంతో, ఈ నగరంలో స్థిరనివాసం ఏర్పరచుకోవడానికి వచ్చినప్పుడు, ఎన్నో ఇళ్ళను చూసాను, వాటిలో కొన్ని వసతిగా ఉన్నవి, మరి కొన్ని వసతులు సరిగాలేనివీ. ఇప్పుడు అద్దెకుంటున్న ఇల్లు మిగతావాటికంటె అంత బ్రహ్మాండంగా ఏమీ లేదు. ఈ ఇంట్లో నేను సంతోషంగా ఉండగలనని, నాకు ఇక్కడ ఎన్నో మంచి సంగతులు జరగబోతున్నాయనే ఒక విధమైన అంతఃస్ఫురణతో ఇక్కడ ఉండటానికి నిశ్చయించుకున్నాను. ఇది చాలా ఆశ్చర్యం కలిగించే విషయం కాదా!

కవి:

(ఆలోచిస్తూ) అవును, చాలా ఆశ్చర్యంగా ఉంది.... (పక్కకు తిరిగి, స్వగతం బయటకు) ఇష్టపడటమంటే ఇదేనా? ఎవరికి తెలుసు? (దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య వైపు తిరిగి) నీకు తెలుసా, ఈ విషయం కూడా నీకు ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుంది. నేను ప్రతి రోజు నీ గొంతును వింటున్నప్పటి నుంచి, మరింత ప్రశాంతతను, ఎక్కువ సంతృప్తిని పొందుతున్నాను. దానితో నీవెవరో తెలుసుకోవాలనే మక్కువైన కోరిక నాలో మిక్కుటమయింది.

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:

మిమ్ములను నేను ఒక గ్రంథకర్తగా మాత్రమే ఎరిగి ఉన్నాను. మీలోని పాండిత్యాన్ని ఎంతో అభిమానించాను. మిమ్ములను నేను ఒక రోజు కలవగలననే విశ్వాసం ఏమాత్రం లేదు. జీవితంలో కొన్ని అసాధారణమైన, మార్మికమైన విషయాలు న్నాయి.... మార్మికం ఎందువల్లనంటే వాటికి కారణాలు మనకు తెలియవు; లేకపోతే అన్నీ స్వల్ప విషయాలై, సహజంగానే ఉంటాయి. చూడండి, ఇప్పుడు నాకు ఈ క్షణంలో ఎంతో ప్రశాంతత, చాలా బాగా ఉన్న అనుభూతిని పొందుతున్నాను. అది నాకు కొండంత బలాన్నిస్తుంది. నా కెంత బలం, ఉత్తేజం అవసరమౌతుందో మీకు తెలియాలి. ఒంటరిగా, స్వతంత్రంగా తన కాళ్ళ మీద తాను నిలబడి సంపాదిం చుకుని జీవించవలసివచ్చిన, నిస్సహాయి అయిన, రక్షణ కరువైన అనాధకు తన సంఘర్షణలో తనకు సహకారం అందించేవారెవరూ తెలియని ఆమె జీవితం ఎంత దుర్భరం. కాని ఇప్పుడు నేను మిమ్ములను కలిశాను కాబట్టి నా కష్టాలన్నీ తొలగిపోతా యనే అనుకుంటున్నాను.

కవి:

హామీ ఇస్తున్నాను. ఇక హాయిగా, భద్రంగా ఉండు. నా శక్తి కొలది సహాయం చేస్తాను. ఇది నాకు విధాయకం. ఒక కళాకారునికి, నీ లాంటి స్త్రీకి ఉపయోగపడగలగటం చాల ఎక్కువ ఆనందం కలిగించే విషయం.

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:

(తటాలున అతడి చేతిని తీసుకుంటూ) కృతజ్ఞతలు. మనం ఈ విధంగానే ఎప్పుడూ పక్కపక్కన కలసి కూర్చుంటున్నామనే అనుభూతి కలుగుతున్నది. మనం స్నేహి

తులం. చాలా పురాతన కాలం నుంచే స్నేహితులం.... మనం స్నేహితులం. కాదంటారా?

కవి:

(*గంభీరంగా*) అవును. మన స్నేహం హృదయపు లోతుల నుంచి వచ్చినది.

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:

నేను ఇక్కడ ఎంతో హాయిగా ఉన్నాను. సంప్రదాయాలన్నింటిని మరచిపోతున్నాను. ఇప్పుడు నా అమర్యాదకు పరాకాష్ఠ అన్నట్లుగా, నన్ను భరించనలవికాని నిద్ర ఆవహిస్తున్నది. చాలా రోజులుగా నేను మా ఇంట్లో మంచి నిద్ర పోవడం లేదు. నాకు హాని తలపెట్టే అదృశ్యశక్తుల గూఢచర్యల వలన నేను అసౌకర్యానికి గురవుతున్నాను. కావలసిన విశ్రాంతిని, ప్రశాంతతను నేను పొందలేకపోతున్నాను. కాని ఇక్కడ నాకు ఏదో ఒక విధమైన ఆదరణతో కూడిన వెచ్చదనం, ధైర్యం లాంటి ఒక వస్త్రం నన్ను చుట్టుముట్టి కప్పివేస్తున్న అనుభూతితో, నాకు మెల్లమెల్లగా నిద్ర ముంచుకు వస్తున్నది.

కవి:

(*ఆమె వంక వాత్సల్యంతో చూస్తూ*) ఈ మెత్తల మీద పడుకో. ఏ ఆలోచనలూ దగ్గరకు రానీయకుండా, ప్రశాంతంగా ఉండు. అంతకు మించి ఆచారాలు, సాంప్ర దాయాలను గురించి ఆలోచనలను ఏ క్షణాన కూడా లోనికి రానీయవద్దు. అవి మనిషి తాను దీనావస్థలో పడిపోవటానికి తనకు తాను కాళ్ళకు తగిలించుకున్న ఏ మాత్రం విలువలేని సంకెళ్ళ లాంటివి.

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:

నాకు నిద్ర ఎంతో అవసరం. నన్ను పట్టుకుని వదలకుండా తలనొప్పి చాలా బాధపెడుతు న్నది. ఒక ఫలితం పొందడం కోసం నేను చాలా కష్టపడి పని చేసాను. దాని వల్ల విపరీతంగా అలసిపోయాను.

కవి:

నీవు ఒప్పుకుంటే.... నేను నీకు తేలికగా స్వాంతనం కలిగించాలనుకుంటున్నాను. (*అతను తన చేతిని ఆమె తల మీద చాలాసార్లు అటూ ఇటూ ఒత్తి, ఒక క్షణం ఆపి ఆమె తల మీద ఉంచుతాడు. మెత్తల మీద పడుకున్న దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య ఎంతో ఆనందాన్ని, హాయిని ప్రకటిస్తూ గాఢనిద్రలోకి జారుకుంటుంది.*)

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:
(మగత నిద్రలో) ఇప్పుడు చాలా బాగుంది, నొప్పి పోయింది.... నాకెంతో సంతోషంగా ఉంది.
కవి:
(ఆమె హాయిగా పడుకోవటానికై మెత్తలను అమర్చుతూ; ఆమె పక్కనే కూర్చుని, ఆమె చేతిని తన చేతిలోనికి తీసుకుని, స్వగతంగా) పాపం పిచ్చిపిల్ల. ఎంత నాజూకు. కాని ఎంత ఏకాకితనం.
దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:
(నిద్రలోనే మాట్లాడుతుంది) అబ్బ! ఎంత అందంగా ఉంది!
కవి:
(మృదువుగా) ఏమిటది, అంత అందంగా ఉంది?
దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య: (నిద్రలోనే)
మీ చుట్టూ ఒక ఊదా కాంతి — అది నిజంగా యదార్థమైన పద్మరాగమణి ప్రకాశంలా ఉంది. అది నా చుట్టూ కూడా ఉంది. అది నాకు బలాన్నిస్తున్నది. అది రక్షణను.... అవును. నిశ్చయంగా రక్షణ నిస్తుంది.... నాకు హాని తలపెట్టేదేదీ నా వద్దకు రాలేదు. (పారవశ్యంతో) మీ చుట్టూ ఆ ఊదా కాంతి ఎంత అందంగా ఉంది!
కవి:
నీ కిప్పుడు హాయిగా ఉంది కాబట్టి, ఇప్పుడిక ప్రశాంతంగా నిద్రపో. ఏమీ చూడవద్దు.
దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య: (చాలా దూరం నుంచి మాట్లాడుతున్నట్లుగా)
నేను గాఢనిద్రలోకి పోతున్నాను, గాఢనిద్రలోకి పోతున్నాను. ఎంత ప్రశాంతత, ఎంత హాయి.
కవి: (ఆమె వంక వాత్సల్యంగా చూస్తూ)
హాయిగా నిద్రపో అమ్మాయీ, — బాధలను నయం చేసే నిద్ర. నీ జీవితం కష్టాల కడలి. నీకు విశ్రాంతి ఎంతో అవసరం. (కొంత నిశ్శబ్దం తరువాత) నన్ను నేను మోసం చేసుకొనవలసిన అవసరం ఏముంది? నేను ఒప్పుకుని తీరాలి. ఆమె గొంతు నా శరీరాన్నంతా పులకింపచేసినట్లుగా, ఆమె సమక్షంలో ఉంటే నేను ప్రశాంతతతో, అపారమైన ఆనందంతో పొంగిపోతున్నాను. ఇప్పుడు ఆమె నా రక్షణలో గాఢనిద్రపోతున్నది. మొదటిసారిగా, తెలిసి, ఆమె నిద్రపోతున్నది. ఆమె

నా మీద ఉంచిన నమ్మకమే నాలో బాధ్యతను ఉంచుతున్నది. ఆ బాధ్యత నా కెంతో ప్రీతకరమైనది. కాని నా భార్య! ఆమె ఎంతో ధృఢమైనది, ధైర్యం కలది. నాకు ఆమెపై ఒక స్నేహితురాలు లాంటి అనుభూతే ఉంది కాని మరేమీ లేదనే సంగతి చాలా కాలం క్రితమే ఆమెకు అనుభవైకవేద్యం. ఆమె దానితో సంతృప్తి చెందలేకపోతున్నది. ఆమెలోని లోతైన ప్రేమ అనాదరణీయంగా అలాగే ఉండిపో యింది. అయినప్పటికి ఆమె విషయంలో కూడా నాకు బాధ్యతలున్నాయి. ఇంకొకరి మీద నా అస్తిత్వం అంతా లగ్నం అయిందని ఎలా చెప్పగలను? అయినా, నా అనుభూతులను నేను దాచలేను. కేవలం అసత్యమే హానికరమైనది. అదలా ఉంచితే, దాని గురించి ఆలోచించటం నిష్ప్రయోజనం. అటువంటి స్త్రీ మోసగించబడలేదు. హతవిధీ! జీవితం మరీ ఎంత క్రూరమైనది!

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య: (ఇంకా నిద్రలోనే పక్కకు తిరిగి, అతని మీద చెయ్యి వేసి)

నేను సంతోషంగా ఉన్నాను.... సంతోషంగా....

(ఆమె ఒక్కసారిగా ఒక చిన్నపిల్ల భద్రతను పొందుతున్నట్లుగా కవి ఒడిలో తల పెట్టి పడుకుంటుంది.)

కవి:

ప్రియమైన అమ్మాయీ! నేను ఏం చేయగలను?

(అతను ఆమె వంక రెప్పవాల్చకుండా చూస్తూ, ఆలోచనామగ్నుడవుతాడు. దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య ఆవులిస్తూ, ఒళ్ళు విరుచుకుని, మేల్కొంటుంది.)

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య: (కొంత ఆశ్చర్యంగా తన చుట్టూ చూసి)

నేను నిద్రపోయాను. ఎంత బాగా నిద్రపోయాను. నేను ఇంత బాగా జీవితంలో ఎప్పుడూ నిద్రపోలేదు.

కవి:

నేనెంతో సంతోషిస్తున్నాను.

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య: (అతని వంక ప్రేమతో చూస్తూ)

మీకు తెలుసా, మిమ్ములను చుట్టినదీ, నన్ను కూడా కప్పివేసిన ఆ కాంతి ఒకేసారి పుష్టిని, రక్షణను ఇచ్చింది. అది ఎంతో అందంగా ఉంది, ఎంతో స్వాంతన నిచ్చింది. ఇప్పటికీ, మేల్కొని ఉన్నా కూడా అది నా చుట్టూ ఉన్న అనుభూతిని నేను పొందగలు గుతున్నాను.

కవి:

అవునా, అది ఇప్పటికీ నీ చుట్టూ ఉన్నదన్న మాట. ఈ విధంగా రంగుల కాంతులు చూడటం నీకు మొదటిసారా?

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:

నేను కాంతులు లేదా రంగుల పొగమంచును కొంతమంది చుట్టూ చూసిన గుర్తు ఉన్నది. ఇప్పుడు మీ చుట్టూ చూసినంత అందంగా నెనెక్కడా చూడలేదు, లేక, ఇంత సమీపంగా చూసిన అనుభూతీ లేదు. తరచుగా, ఇతరుల చుట్టూ, బురదలాగా, కలుషితమైన పొగమంచులాగా కనపడుతుంది. అది ఏమిటి?

కవి:

దానికి సరైన సమాధానం ఇవ్వాలంటే చాలా పెద్దదే అవుతుంది. అయినప్పటికీ నాకు సాధ్యమైనంత వరకు క్లుప్తంగా చెప్పటానికి ప్రయత్నిస్తాను. నిన్ను విసిగిస్తే నన్ను ఆపటానికి వెనుకాడవద్దు. పలువిధాలైన స్థితులతో మన అస్తిత్వం కూడుకుని ఉన్నది. వాటిని భూమి, నీరు, గాలి, అగ్ని అనే వాటితో పోల్చవచ్చును. అర్థం అవుతున్నదా?

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:

తెలుస్తున్నది. ఇది చాలా ఆసక్తిదాయకంగా ఉంది.

కవి:

నీరు ఆవిరయి సూక్ష్మరంధ్రాలు కలిగి ఉన్న గొట్టం ద్వారా పాత్రలోకి ప్రవేశించినట్లే, తక్కువ మందస్థితి లోనిది ఎక్కువ మందం కలదాని ద్వారా చొచ్చుకుని ప్రవహిస్తుంది. దానివల్ల ఏ విధమైన పదార్థనష్టమూ ఉండదు. అదే విధంగా, మనలో ఎక్కువ సూక్ష్మ మైనది మన శరీరం చుట్టూ ఒక పొర లేక ఆవరణలాగా తయారవుతుంది. ఆ సూక్ష్మ ఆవరణను మనం 'ఆరా' (aura) అని అంటాము.

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:

చాలా స్పష్టంగా అర్థం అయింది. ఈ విధంగా ఆరాలను చూడటం ఉపయోగకర మేమో?

కవి:

సరిగా చెప్పావు. అది చాలా ఉపయోగకరం. ఆరా మనలో ఏముందో, మన అను భూతుల, మన ఆలోచనల కచ్చితమైన ప్రతిబింబంగా, తేలికగా అర్థం చేసుకోవచ్చు.

మన ఆలోచనలు, అనుభూతులు ప్రశాంతంగా, సామరస్యంలో ఉంటే 'ఆరా' కూడా ప్రశాంతంగా సామరస్యంగా ఉంటుంది. మన అనుభూతులు అల్లకల్లోలంగా, అస్థిరంగా ఉంటే 'ఆరా' దానిని అల్లకల్లోలంగా, అస్థిరంగా ఉన్నట్లు స్ఫుటంగా బహిర్గతం చేస్తుంది. అది నీవు చెప్పిన విధంగా కొంతమంది చుట్టూ పొగమంచులాగా కనపడుతుంది.

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:

అర్థం అయింది. ఈ 'ఆరా'లు ఎంతో వివరంగా బయటపెట్టి చూపుతాయనే విషయం తెలుస్తున్నది.

కవి:

ఎవరైతే 'ఆరా' ను చూడగలరో, వారిని మోసం చేయడం అసాధ్యం. ఉదాహరణకు, దుష్టబుద్ధికలవాడు ప్రకాశించే దేవతలాగా కనపడటానికి ప్రయత్నం చేసినా అది జరగని పని. అతని 'ఆరా' అతని ఆలోచనలనూ, ఉద్దేశాలనూ దుష్టమైనవిగా బహిర్గతం చేసి చూపిస్తుంది.

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య: *(ప్రశంసాపూర్వకంగా)*

పరమాద్భుతం! ఈ జ్ఞానంవల్ల ప్రపంచంలో ఎంత ఉపయోగం ఉన్నది! కాని, ఇంత అందమైన విషయాలు మీరెక్కడ నేర్చుకున్నారు? ఎందువల్లనంటే, చాలామందికి ఈ విషయాలు తెలుసునని నేను అనుకోను.

కవి:

తెలియదు. ఎందువల్లనంటే, ఈ ఆధునిక కాలంలో, మనం ఉన్న ప్రస్తుత పరిస్థితులలో ఏది జయాన్ని, భౌతికసంతృప్తిని ఇస్తుందో దానినే పరమావధిగా భావిస్తున్నారు. అయినప్పటికీ అసంతృప్తికీ లోనయినవారి సంఖ్య ఎక్కువెక్కువవుతూ, వారు ఈ జీవిత ఉద్దేశం, ధ్యేయం ఏమిటనేదానిని తెలుసుకోవాలని ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. మరొక పక్క, తెలిసినవారు, దుఃఖిత మానవజాతికి సహాయం చేయటానికి నడుంకట్టిన వారున్నారు. తరతరాలుగా ఒకరి నుంచి మరొకరికి అందజేయబడుతూ, మనిషి స్వస్వరూపమేమిటో, అతనేమి చేయగలడో అనే దానిని అతనికి తెలియజేస్తూ, అతని చైతన్యాన్ని తట్టి మేల్కొలిపే ధ్యేయంతో పని చేస్తూ, ఆత్మ-పురోభివృద్ధి అనే విధానానికి ఆధారమవుతున్నటువంటి పరమోత్కృష్ట జ్ఞానానికి వారు సంరక్షకులు.

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:
ఈ బోధ ఎంత బాగుంది! నాకు దీనిని కొద్ది కొద్దిగా వివరించి చెప్తారు కదా! ఏమంటారు? ఎందువల్లనంటే, మనం తరచు ఒకరి నొకరు కలుసుకొనబోతున్నాం, అవునంటారా? మనం ఇక ఎప్పుడూ విడిపోగూడదనుకుంటున్నాను.... నేను నిద్ర పోతున్నప్పుడు మీరే సమస్తం అని, నేను ఎప్పటికీ మీ దానినే అనే అనుభూతిని పొందాను. నేనింకా ఏమనుకున్నానంటే ఇక ఇప్పటి నుంచి మీ రక్షణ నా చుట్టూ ఎప్పుడూ అంటిపెట్టుకుని ఉంటుందని. ఎంతో భయంతో, ఎంతో మంది శత్రువుల బారిన పడి బాధపడిన నేను, ఇప్పుడు ప్రశాంతంగా, నిశ్చలంగా, ధైర్యంతో ఉన్నాను. అందువలన దానితో నాకు హాని తలపెట్టేవారితో ఈ విధంగా చెప్పగలను, "మీకు ఇక నేనేం భయపడను, నేను అమోఘమైన రక్షణలో ఉన్నాను, ఆ రక్షణ నన్నెప్పటికీ వమ్ము చేయదు." నేను సరిగానే మాట్లాడుతున్నానంటారా?

కవి:
అవునవును, నీవు మాట్లాడేది సత్యం.

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:
చిట్టచివరికి మిమ్ములను కలుసుకున్నందుకు చాలా సంతోషిస్తున్నాను. నేను మీ కోసం చాలా నిరీక్షించాను. మరి మీరు, మీరు సంతోషంగా ఉన్నారా?

కవి:
అవును... ఇప్పుడే ఇంతకు ముందే నీవు అదమరచి గాఢంగా నిద్రపోతున్నప్పుడు నాకు నిశ్చలత, ప్రశాంతత, సంతోషం కలిగాయి; అది ఇంతకు ముందు నేనెప్పుడూ అనుభవించలేదు. (ఆలోచనామగ్నంగా) అవును, ఇది నిజమైన ప్రేమ. అది ఒక శక్తి. కొత్త సంభావ్యతలను సాక్షాత్కరించుకోవటానికి ఈ ఐక్యత దోహదం చేస్తుంది... కాని...

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:
అయితే ఏమిటి? మనిద్దరం కలసి ఇంత ఆనందంగా ఉంటే మనలను ఏది అడ్డుకోగలదు?

కవి: (ఒక్కసారిగా నిలబడి)
అయ్యో! నీకు తెలియదా! (అతను ఇంతకు ముందు చాలాసేపటి నుంచి తెర వెనుక నిలబడి ఉన్న, తన భార్య దృష్టిలో పడి ఆగిపోతాడు.) అయ్యో!

(ఆమె నవ్వుతూ చాలా ప్రశాంతంగా ముందుకు వస్తుంది.)

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య:

మీకు పెళ్ళయిందనే విషయం నాకు తెలియదు!

ఆమె: (దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్యతో)

నీవేమీ స్థిమితం కోల్పోవద్దు. (కవివైపు తిరిగి) నీవు కూడా. అవును, నేను మీ సంభాషణను చివరలో ఆలకించాను. నేను ఈ అమ్మాయి మేల్కొంటుండగా వచ్చాను. మిమ్మల్ని కలవరపరచుకుండా వెనుకకు వెళ్ళిపోదామనుకున్నాను. కాని ఏమి ఆలోచించానంటే, నేను వింటే మనందరికీ ఎక్కువ ఉపయోగం అని భావించాను. అందువల్ల నేను వెళ్ళిపోకుండా ఉన్నాను. నేను సరిగానే ఆలోచిస్తున్నాననుకుంటాను. అమ్మాయీ, నాకు తెలుసు, నీవు అతిక్రూరమైన, బాధాకరమైన విషమస్థితిలో పడిపోతున్నావు. నీ ముక్కుసూటి వ్యవహారం, నీ విశ్వాసపాత్రత నాకు తెలుసు. నీవు రెండు వ్యతిరేకదారుల మధ్య ఎంత బాధాకరంగా దిశానిర్దేశంలేక ఉన్నావనే సంగతి నాకు తెలుసును. బోధనలో చెప్పబడినదాని లోనిదే మనకు సత్యమనే సంగతి నీకు తెలుసును. ప్రేమ మాత్రమే ఐక్యతకు న్యాయబద్ధమైన బంధం. ప్రేమ లేకపోవటమనేదే చాలు ఐక్యతను ఎందుకూ కొరగానిదిగా చేయడానికి. నిజమే ప్రేమ లేకుండా కొన్ని అనుబంధాలున్నాయి. గౌరవం, పరస్పరం ఒప్పుకోలు ఆధారంగా దానిని కొంతమేర సహించవచ్చును, కాని నేనేమనుకుంటున్నానంటే ఒకసారి ప్రేమ కలిగితే, ప్రతిదీ దానికి దారి నొసగాలి. ఓ స్నేహితుడా! మన మధ్యనున్న ఒప్పందం నీకు గుర్తు ఉందా? మనిద్దరిలో ఎవరిలోనైనా ప్రేమ మేల్కొన్న క్షణాన ఇద్దరం ఒకరికొకరు స్వేచ్ఛను కలిగి ఉంటామని ప్రమాణం చేసుకున్నాము కదా! అందువల్ల నేను మీ మాటలు విన్నాను. ఇప్పుడు నేను మీకు ఏమి చెప్పటానికి వచ్చానంటే మీరు స్వతంత్రులు, సంతోషంగా ఉండండి.

కవి: (ఎంతో కదలిపోయి)

మరి నీవు, నీ సంగతి? నీవు చైతన్యం పరాకాష్ఠలో, పరిశుద్ధమైన, నిర్మలమైన కాంతిలో నివసిస్తుంటావని నాకు తెలుసు. కాని ఒంటరితనం ఒక్కొక్కప్పుడు చాలా దుర్భరం. కాలం కదలక విసుగు పుట్టిస్తూ, బాధాకరం అవుతుంది.

ఆమె:

ఓ, నేను ఒంటరిగా ఉండను. ఎవరి ద్వారా అయితే మనం మన దారిని కనుగొన్నామో, ఎవరికైతే సనాతనజ్ఞానం ఉందో, ఎవరైతే సుదూరాల నుంచి ఇప్పటిదాకా మన

అడుగులకు మార్గదర్శనం చేశారో, నేను వెళ్ళి వారితో కలుస్తాను. తప్పకుండా వారు నాకు ఆశ్రయం ఇస్తారు. (ఆమె *దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య వైపు తిరిగి, ఆమె చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుని*) రా, స్థిమితం కోల్పోవద్దు, స్త్రీలలో సున్నిత మనస్కులైనవారికి, చిత్తశుద్ధి కలిగినవారికి, రక్షణ నందించి, జీవితంలో మార్గదర్శనం చేసే వ్యక్తిని స్వేచ్ఛగా ఎంచుకునే హక్కు ఉంది. నీవు సహజమైన న్యాయంతో ప్రవర్తించావు, అంతా సవ్యంగా జరుగుతుంది. విషయాలను మేము చూసే విధానం, మా ప్రవర్తన నీకు ఆశ్చర్యం కలిగించవచ్చు. అవి నీకు కొత్తవి. దానికి కారణాలు నీకు తెలియదు. (*కవివంక చూస్తూ*) వీటన్నింటిని ఇతను నీకు తెలియజేస్తాడు. నేను వెళ్ళిపోతున్నాను, కాని వెళ్ళేముందు నేను మీ ఇద్దరి చేతులు కలుపుతాను (*ఆమె దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య చేతిని కవి చేతిలో పెడుతుంది*) ఏ ఆశీస్సులూ, ప్రేమ ఆశీస్సులకు సరికావు. అయినప్పటికీ, నేను నా ఆశీస్సులు ఇస్తాను. అవి మీకు ఎంతో ప్రియమైనవనే విషయం తెలిసిందే. మీరు ఒప్పుకుంటే ఒక సలహాను, అది విన్నపమే అనుకోండి, ఇవ్వాలనుకుంటున్నాను. మీ ఐక్యతను పశువాంఛలు లేదా ఇంద్రియలోలత్వానికి మాత్రం ఒక నెపంగా కాకుండా చూసుకోండి. దానికి బదులుగా, ఒక ఆకాంక్షతో, మీ అస్తిత్వపరిపూర్ణతావృద్ధికై, నిరంతరం పురోగమించడానికై మిమ్మలను మీరు మించిపోయేటందుకై ఒకరికొకరు ఆలంబనగా దీనిని అర్థవంతంగా తీర్చిదిద్దుకోండి. మీ కలయిక ఒకేసారి ఉదాత్తంగాను, ఉదారంగాను, ఉదాత్తత గుణసముదాయంలోను, ఉదారత చేసే పనిలోను ఉండాలని కోరుకుంటున్నాను. ప్రపంచానికి ఒక ఉదాహరణగా, మానవజీవితపు నిజమైన లక్ష్యాన్ని ఆదరించే మంచి మనసున్న మనుషులందరికీ చూపించండి.

దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య: (*ఎంతగానో కదలిపోయి*)

నీవు మా మీద ఉంచిన నమ్మకాన్ని వమ్ముచేయకుండా మాకు చేతనయినంత మేము చేస్తామని, నీ గౌరవమర్యాదలకు యోగ్యులమయే విధంగా మేము ఉంటామని హామీ ఇస్తున్నాము. కాని నీ నోటి నుంచి ఒక మాట వినాలనుకుంటున్నాను, అది నేను మీ ఇంటికి రావడం, దాని మూలంగా జరిగిన సంఘటన నీకు సరిదిద్దుకోలేనంత దురదృష్టం తీసుకువచ్చిందా అని.

ఆమె:

ఏ భయమూ వద్దు. కేవలం ఒక ప్రేమ మాత్రమే నా అస్తిత్వాన్ని సంతృప్తిపరచగలదనే

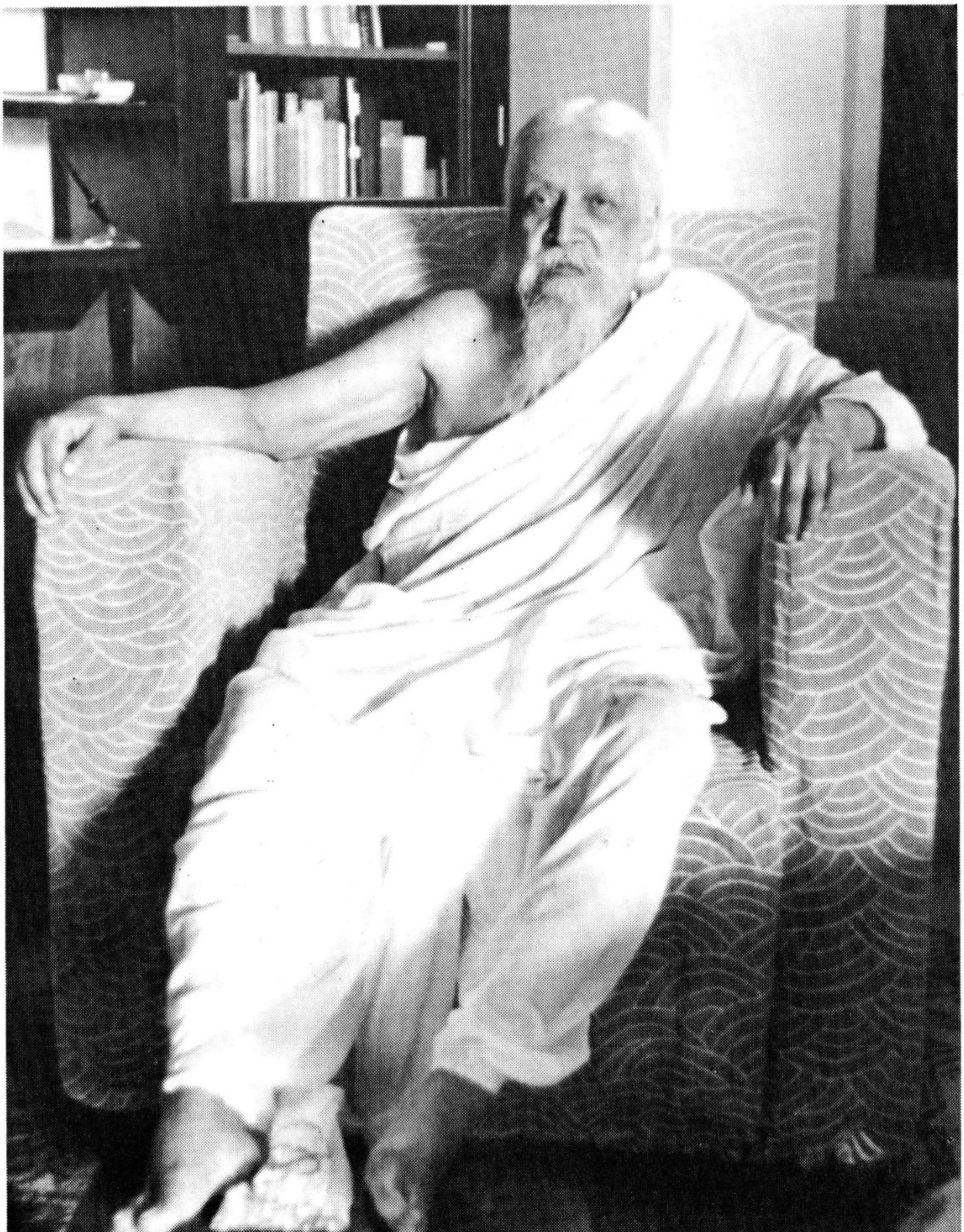
విషయం ఇప్పుడు నాకు కచ్చితంగా తెలుస్తున్నది. అది దైవం కొరకైన ప్రేమ, దివ్యప్రేమ. ఎందువల్లనంటే అది మాత్రమే ఎప్పటికీ అంతరించదు. పరమాత్మ సాక్షాత్కారం సాధ్యం చేసుకోవటానికి అవసరమైన సహాయాన్ని, ప్రపంచాన్ని పూర్ణ సామరస్యంతో, ప్రకాశంతో, శాంతి, సౌందర్యాలకు ఆలవాలం చేయటానికీ, పరివర్తనతో శరీరాన్ని దివ్యత్వంగా మార్పుచేయటానికీ అనుకూలమైన పరిస్థితులను బహుశా ఒక రోజు కనుగొంటాను.

(దివ్యదృష్టి కలిగిన కన్య, ఎక్కువెక్కువగా మరింత బరువైన హృదయంతో కదలిపోయి, నిశ్శబ్దంగా ఉండి, ప్రార్థనలో నమస్కారం చేస్తున్నవిధంగా రెండు చేతులు జోడించి నిలబడి ఉంటుంది. కవి గౌరవపురస్కారంగా ఆమె వద్దకు వెళ్ళి మునిగాళ్ళ మీద వంగి, తెర పడుతుండగా ఆమె చేతిని తీసుకుని తన నుదురును ఆమె చేతిమీద ఉంచుతాడు.)

మూలం: శ్రీమాత

తెలుగుసేత: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్వేషణకి పరమాత్మని కనుగొనడం మాత్రమే ప్రథమ కర్తవ్యం. అదొక్కటే అత్యంతావశ్యక మయిన విషయం. అది తప్ప మిగిలినవన్నీ వ్యర్థమే. దైవాన్ని ఒకసారి కనుగొన్నాక, ఆయన అభివ్యక్తీకరణం అంటే – ముందు వ్యక్తితన పరిమిత చైతన్యం నుండి, దివ్యచైతన్యం లోకి పరిణామం చెందడం, అనంతమైన శాంతి, దివ్యకాంతి, దివ్యప్రేమ, దివ్యశక్తి దివ్యానందంలో జీవించడం పర్యవసానంగా అందుకు తగిన పాత్ర, వాహిక, ఉపకరణం కావటం — ఇదీ.

SRI AUROBINDO

సుందర భవితవ్యం

అంతా మారుతుంది, ఈ యాంత్రిక ప్రపంచాన్ని
తలక్రిందులు చేసే ఇంద్రజాల సువ్యవస్థ అలరారుతుంది.
ఈ మానవలోకంలో మహనీయ అతిమానవవ జాతి పరిఢవిల్లుతుంది.
ప్రకృతి జ్యోతిర్నివహ శిఖరాలలో, పరమాత్మ
భూమికపై జీవనసామ్రాజ్య చక్రవర్తిగా
దివ్యమానవుడు అభిషిక్తుడవుతాడు
ఈ భువనాన్ని స్వర్గధామంగా మారుస్తాడు.
మనిషి అజ్ఞాన హృదయాన్ని, దైవం వైపు,
సత్యమహత్వం వైపు సముద్ధరిస్తాడు.
మనిషి మర్త్యత్వాన్ని దివ్యత్వ దిశగా నడిపిస్తాడు.
పరిమిత సరిహద్దుల నుండి ఒక మహాశక్తి విముక్త మవుతుంది.
మృత్యుదేవత కరాళ హస్తాలకు అందని ఔన్నత్యాలపై మర్త్యత్వం తేజరిల్లుతుంది.
సమున్నత జీవన శిఖరాలు అమృతత్వపు మహాలోచనలతో ప్రదీపిస్తాయి.
జీవన పునాదులలోని చీకట్లను భగవత్ రోచిర్నివహం మటుమాయం చేస్తుంది.
పరిణమించే కాలప్రస్థానంలో సృష్టి సర్వస్వం
ఒకే దివ్యప్రణాళికగా విరాజిల్లుతుంది.
ఒక దివ్యసామరస్యం భువన నియతిగా మారుతుంది.
సౌందర్యం, ఆనందం జీవన సంవిధానాన్ని పునర్నిర్మిస్తాయి.
పార్థివ శరీరం సైతం భగవంతుడ్ని స్మరిస్తుంది.
మర్త్యత్వం నుండి ప్రకృతి ఉపసంహరించుకుంటుంది.
పరమాత్మ అగ్ని శిఖలు తమోమయ జగత్తును నడుపుతాయి.
ఆకాంక్షించే ఆలోచనాతీరాలను ఒక మహావిజ్ఞానం తాకుతుంది.
మహాసత్యం, భగవంతుడు మరింత చేరువ కాక తప్పదు.
అతిమనస్సు ఈ లోకంలో భగవత్ కాంతిని ప్రసరింప చేస్తుంది.
సమాకర్షిత హృదయం భగవత్ ప్రణయ సుధారస పారవశ్యం చెందుతుంది.
ప్రకృతి మహోన్నత శీర్షంపై కాంతి కిరీటం మెరుస్తుంది.

ప్రకృతి సుస్థిర భూమికలో కాంతి సామ్రాజ్యం భాసిస్తుంది.
భూమిని మించిన ఒక మహనీయ సత్యం భూమిని ఆవహిస్తుంది.
మానవ రహదారులపై తన సూర్యరశ్మిని విరజిమ్ముతుంది.
ఒక అప్రతిహత చిచ్ఛక్తి ఆలోచనను నడుపుతుంది.
భవిష్యత్తులోకి వీక్షించే ఒక అనంతశక్తి మానవ జీవితాన్ని శాసిస్తుంది.
మానవహృదయాలలో అమృతత్వ అగ్నిజ్వాల రగులుతుంది.
నిశ్చేతనా మందిరంలో ఒక ఆత్మ మేలుకుంటుంది.
మనస్సు భగవత్ దర్శన దేవాలయ మవుతుంది.
శరీరం అంతస్ఫూర్తి ప్రజ్వలిత ఉపకరణం అవుతుంది.
జీవితం భగవంతుని దృశ్యమాన శక్తి స్రవంతిగా మారుతుంది.
ఈ భువనమంతా భగవంతుని అభివ్యక్త మంత్ర ధామంగా వెలిగిపోతుంది.
మనస్సులోని అజ్ఞానం, జీవన శరీరాలు ఇంక ఎంత మాత్రం ఆ వెలుగును దాచలేవు.
ఒక పరిపూర్ణత్వపు తేజోహస్తం ప్రతిసంఘటనను, ప్రతి చర్యను తీర్చిదిద్దుతుంది.
ప్రకృతి నేత్రాల గుండా పరమాత్మ నేత్రాలు వీక్షిస్తాయి.
పరమాత్మశక్తి ప్రకృతి శక్తిని ఆవరిస్తుంది.
ప్రపంచం భగవానుని దృశ్యమాన బృందావనం అవుతుంది.

మూలం: శ్రీఅరవిందుల 'సావిత్రి' నుండి
అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

స్వేచ్ఛ బాహ్యపరిస్థితులలో నుంచి రాదు. అంతరంగ విముక్తి నుంచి అది సమకూడుతుంది. నీ అంతరాత్మను తెలుసుకో. దానితో సమైక్యమవు. అది నీ జీవితాన్ని నిర్దేశించనీ. అప్పుడు నీవు స్వతంత్రుడవు అవుతావు.

లౌకిక జీవితాలను కలిసి గడపాలి. లౌకిక ప్రయోజనాలపై ఆసక్తులు ఒకటిగ నుండాలి. కష్టాలను, సాఫల్యాలను, ఓటమి, విజయాలను కలసి పంచుకోవాలి. వివాహానికి అసలు పునాది అదే కాని, అంతమాత్రమే సరిపోదని మీకు తెలిసిన విషయమే.

అనుభూతుల్లో సామ్యత ఉండాలి. అభిరుచులు ఒకే రకమైనవిగ ఉండాలి. వేడుకలు, వినోదాల పట్ల మక్కువ సమానంగా ఉండాలి. ఒకే రకమైన విషయాల పట్ల ఒకే విధంగ స్పందించాలి. ఒకరి గురించి ఒకరు, ఒకరి ద్వారా ఒకరు అన్నట్లు — అది మంచిది, అది అవసరం. కాని అంతమాత్రమే సరిపోదు.

జీవితంలో ఎన్ని ఆటుపోట్లు ఎదురైనా, ఎలాంటి బాధాకరమైన, చికాకుగొలిపే, నిరాశ కలిగించే సంఘటనలు ఎదురైనా తట్టుకోగలగాలి. మనోభావాల్లో మార్పు రాకూడదు. పరస్పర అనురాగం, ఆత్మీయత చెదరకూడదు. సర్వకాల సర్వావస్థలలో సంతోషంగా నుండాలి. జతగా ఉండాలి. ఏ పరిస్థితిలోనైన ఒకరిలో ఒకరు మనశ్శాంతిని, సంతోషాన్ని పొందగలగాలి. అది చాలా మంచిది. కాని అంత మాత్రమే సరి పోదు.

మనసులు కలవాలి. ఆలోచనలను మేళవించాలి. వాటిలో అన్యోన్యత చోటు చేసుకోవాలి. మేధోపరమైన ప్రవృత్తులను, అనుభవాలను కలసి పంచుకోవాలి; క్లుప్తంగా, మానసిక భూమికలను సమానంగా విస్తృతపరచి, సుసంపన్నం గావించి ఏకోన్ముఖం చేయాలి. అది మంచిది. అత్యంత ఆవశ్యకమైనది. కాని అంత మాత్రమే సరిపోదు.

వీటన్నిటిని మించి జీవియొక్క అంతరంగపు లోతుల్లోను, కేంద్రంలోను మరియు శీర్షము పైన, పుట్టుకతోను, చదువుసంస్కారాలతోను, దేశకాల పరిస్థితులతోను సంబంధములేని అస్తిత్వానికి సంబంధించిన పరమ సత్యం (Supreme Truth) ఒక నిత్య సత్య జ్యోతి విరాజిల్లుతుంటుంది. అదే మన ఆధ్యాత్మిక అభ్యున్నతికి మూలము, కారణము, యజమాని కూడ. మన జీవితాలకు ఒక శాశ్వత దిశానిర్దేశం చేసేది అదే, మన భవితవ్యాన్ని నిర్దేశించేది కూడ అదే; ఆకాంక్షలోను, అభ్యున్నతి దిశగ ఎదుగుట లోను, ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ఇద్దరు కలిసి అడుగులు వేయుటలోనే ఉంది, ఆజన్మాంతం కొనసాగే జీవితబంధం యొక్క రహస్యం.

*

'Z' అనే వ్యక్తికి అతని కుమార్తె, తాను బొంబాయికి చెందిన ఒక వ్యక్తిని వివాహమాడబోతున్నానని తెలియపరచింది. 'Z' కు ఆ వ్యక్తిని గురించి ఏమీ తెలియదు. ఆ అమ్మాయి, ఆమె తల్లి , 'Z' కు తెలియకుండ అత నికి బొంబాయిలో ఒక ఇంటిని ఏర్పాటుచేయాలని రు. 18,000/- పంపించారు. 'Z' ఈ వ్యవహారమంతా విషాదాంతమౌతుందేమోననే అనుమానంతో దానిని తప్పించమని శ్రీమాతను ప్రార్థించాడు.

అమ్మ స్పందన:

ప్రతి ఒక్కరికి, ఆడగాని, మగగాని వారి జీవితం గురించి నిర్ణయించుకునే స్వేచ్ఛ వారి కుండాలి.

*

మధురమాతా,

వివాహము యొక్క పరమార్థమేమిటి?

దానికి 'పరమార్థము' అంటూ ఏమీ లేదు. అది మానవజాతి మనుగడ కలకాలం కొనసాగటానికై పాటించే ఒక సామాజిక ఆచారం.

*

ప్రియమాతా,

లేదు, నేనా పనులన్నీ చేయలేను. మీరెందుకలా అనుకున్నారు? ప్రత్యేక కారణమేమైనా ఉన్నదా? ఒక్క విషయం చెప్పగలరా! — ఇప్పుడు మీరు ఎందుకని నా కింత దూరమయ్యారు?

ప్రియమైన బిడ్డా,

నీవనుకునే 'పనులు' ఏమిటో నాకు ఏ మాత్రము తెలియదు. నేను నీకు చెప్పిందల్లా, నీ కళానైపుణ్యం పెంచుకోటానికి వేరొక చోట ఉండేకన్నా ఇక్కడే నీకు బాగుంటుందని. దీనికి తోడు నీవు వివాహమాడాలని అనుకున్నట్లయితే ఆశ్రమాన్ని వదలవలసి వుంటుందని.

కాని, నీకు తెలుసు, నేనెవరినీ వివాహమాడమని సలహా ఇవ్వనని; అది ఒక ఘోరమైన బంధనం.

నీకు నిజంగా వివాహమాడాలనే కోరిక వుందని నేనెప్పుడూ అనుకోలేదు. కాని

అప్పుడప్పుడు నీవు స్వతంత్రురాలవని, నిర్ణయం తీసుకోవలసింది నీవేనని గుర్తుచేయడం మంచిది; అంతే.

నీవు నాకు దూరంగ ఉన్నావని నేననుకోను; నా వరకు నీ వెల్లప్పుడు నా చేతుల్లోనే ఉన్నావు. అందుకని దూరంగా ఉన్నావని నీ వనుకుంటే అది ఒక అపోహ, సత్యదూరము.

ప్రేమతో
శ్రీమాత

*

నీ పిల్లలను సరైన రీతిలో పెంచలేకపోయావని, అందుకు కారణం, నీవు బాగా చదువుకున్నవాడవు, సంస్కారంగల వాడవయిన కూడ వారికివ్వవలసిన సమయం నీకు లేదని, నీ భార్యకు సమయం ఉన్నా, ఆమె చదువులేనిది, సంస్కారం లేనిది, ఎందుకు పనికిరానిది అంటున్నావు. ఆమె స్థితికి ఎవరు బాధ్యులో చెప్పగలవా? పాతిక సంవత్సరాలు పైగా ఆమె నీతో కలసి జీవించింది. ఈ పాతిక సంవత్సరాలలో ఆమెకు చదువు నేర్పడానికి లేదా నీ 'సంస్కారం' ఆమెకు అబ్బటానికి నీవు చేసింది ఏమిటి? ఆ ఆలోచన కూడ నీకు కలుగలేదు. ఆమె చదువు కోసం రోజు కనీసం ఒక గంటైనా నీవు కేటాయించి ఉన్నట్లయితే, ఈ పాతికేళ్ళలో ఆమెలో గొప్ప మార్పు వచ్చేది. నీకు ఆమె ఉన్నది కేవలం ఒక యంత్రంలా నీకు సుఖజీవనం అందించటానికి, నీకు బిడ్డలను కనడానికి. ఆమెపై నీకు విశ్వాసం కుదరలేదు. ఆమె అభ్యున్నతికై నీవేమీ చేయలేకపోయావు. కాని స్వాతిశయం మూర్తీభవించి, ఆమెకు చదువు లేదని, సంస్కారం లేదని నిందిస్తున్నావు.

ఆమె లోపాలన్నింటికి నేను నిన్నే బాధ్యుడిగా నిలుపుతాను.

*

ప్రాణిక మరియు భౌతిక చైతన్యానికి పురుషుల కన్నా స్త్రీలు అధికంగా బద్ధులై ఉండరు. ఇందుకు వ్యతిరేకంగా, మామూలుగానే వారికి పురుషుల కుండే అహంకార పూరిత మానసిక డాంబికత్వం ఉండదు గనుక వారికి తమచైత్యపురుష సత్తాను కనుగొని దాని ప్రకారం నడచుకొనుట సులభమౌతుంది.

సాధారణంగా, మాటల్లో వ్యక్తపరచగలిగినంత మానసిక చైతన్యం వారికి లేకపోయినా వారి మనోభావాలు మాత్రం చైతన్యవంతంగా ఉంటాయి. వారిలో

ఉత్తములైనవారి చేష్టలు కూడ చైతన్యవంతంగా ఉంటాయి.

*

స్త్రీలు, వారికై వారు, స్వేచ్ఛను పొందలేకపోతే ఏ చట్టం కూడ వారికి స్వేచ్ఛ నీయలేదు. వారిని బానిసలుగ చేసేదేమిటనగా:

1) పురుషుని పట్ల, అతని బలం పట్ల, ఆకర్షణ.

2) గృహస్థజీవితం పైన, దాని వలన పొందే భద్రత పైన, ఆసక్తి.

3) మాతృత్వంపై ప్రేమ.

ఈ మూడు బానిసత్వపు లక్షణాల నుండి విముక్తి పొందితే వారు నిజంగా పురుషులతో సమానమౌతారు.

పురుషులకు కూడ మూడు బానిసత్వపు లక్షణాలున్నాయి:

1) స్వాధీనపరచుకునే స్వభావం, ఆధిక్యత, అధికారం పైన ఆశ.

2) స్త్రీలతో లైంగిక సంపర్కముపై కోరిక.

3) వైవాహిక జీవితంలో లభించే అల్ప సంతృప్తులపై మక్కువ.

ఈ బానిసత్వపు లక్షణాల నుండి విముక్తిపొందితే, వారు నిజంగా స్త్రీలతో సమానమవగలరు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి, జానకి

నీవు బలమైన సచేతనమైన ఇచ్ఛాశక్తి కలిగి ఉండి నీ ఇచ్ఛాశక్తి చైత్యపురుష కేంద్రంగా ఉన్నపుడే నీవు స్వేచ్ఛను చవి చూడగలుగుతావు. లేకపోతే బాహ్యప్రలోభాలకి బానిసవు అయిపోతావు.